

[Gustav Pedersen.]

er dog Indstillingen til det Problem, der knytter sig til dette Lovforslag, saa vidt klaret, at man er enig om, at det er nødvendigt at tage de herhenhørende Opgaver op, og at der i Virkeligheden paa dette Felt foreligger Forhold, som Statsmagten maa kunne gribe ind i. Man burde herefter ogsaa have kunnet naa til Enighed om de Midler, der skal til for at faa Opgaverne løst, for at hemme de monopolagtige Virksomheder eller Sammenslutninger, der skaffer sig uretmæssig Avance paa Forbrugernes Bekostning, i deres Bestræbelser. Der har ganske vist med Hensyn til de Midler, der skal anvendes, været det Problem, at man ikke kan undgaa at blande sig i visse Dispositioner fra de store Erhvervsvirksomheders eller Erhvervssammenslutningers Side; men selv om der i øvrigt er Enighed om, at man i saa ringe Udstrækning som muligt skal blande sig i Erhvervsvirksomhedernes Dispositioner, vil jeg dog tro, at der er visse Forhold, som gør det nødvendigt, dels at kræve de Oplysninger, som skal anvendes, dels at gribe ind, naar det er nødvendigt. Det er jo heller ikke alene paa dette Omraade, Venstre og Det konservative Folkeparti har staaet over for at skulle gribe ind over for Erhvervslivet; det har de staaet over for ved adskillige Lejligheder tidligere og kommer vel ogsaa til det i Tiden, der kommer.

Ministerens og Udvalgets Flertal har gennem Ændringsforslag Nr. 1 til Lovforslagets § 8 givet saa vidtgaende Indrømmelser, som det overhovedet er muligt at give, hvis man skal naa det, der er Lovens Hensigt. Af denne Paragraf, § 8, saaledes som den kommer til at se ud i den ændrede Affattelse, og for øvrigt ogsaa som den oprindelig forelaa, afhænger i Virkeligheden hele Spørgsmaalet om Lovens Effektivitet. I den oprindelige Affattelse krævede § 8, at baade alle Sammenslutninger og alle Enkeltvirksomheder, der kunde øve en afgørende Indflydelse paa Priserne, skulde anmeldes til Kontrolraadet. Ifølge Ændringsforslaget er denne Bestemmelse reduceret, saaledes at det kun er selve Prisaftalerne, der skal anmeldes — det gælder endda kun de saakaldte materielle Erhverv. Der gennemføres altsaa den Begrænsning af Lovens Virkefelt, at Sammenslutninger eller Virksomheder, der enkeltvis er i Stand til at øve samme Indflydelse som Sammenslutninger, skal anmeldes til Kontrolraadet de Prisaftaler eller prisaftalelignende Bestemmelser, som findes inden for deres Omraade. Det er nok sandsynligt, at der

ogsaa mellem disse Anmeldelser kommer en Del, som i Virkeligheden kun skal tages til Efterretning. Det er jo ikke alle Prisaftaler, der er utilbørlige, og det er jo heller ikke saadan, at det at beskytte en Pris paa Forhaand behøver at gaa ud over Forbrugerne.

Med andre Ord, der kan godt i mange Tilfælde være Tale om Anmeldelser af Prisaftaler, som i Virkeligheden faar rent ekspeditionsmæssig Karakter. Men det betyder ikke, og det kan ikke komme til at betyde, at Anmeldelsespligten af den Grund bliver overflødig; der er jo nemlig en principiel Forskel mellem Bestemmelsen i den gamle Lov og den, der findes i den nye Lovs § 8, ogsaa i denne Paragrafs ændrede Skikkelse. Efter den gamle Lov kunde der kun ske en Undersøgelse, naar der blev givet en skriftlig Anmeldelse, og der stod paa Forhaand, at anonyme Anmeldelser kunde ikke give Anledning til Undersøgelser. Selv om den Bestemmelse, der var i den gamle Lov, suppleres med en Bestemmelse gaaende ud paa, at Ministeren kan foranledige en Undersøgelse, er det dog ikke det samme og giver ikke den samme Mulighed for at faa foretaget en virkelig Undersøgelse, som Tilfældet bliver efter den af Ministeren foreslaaede Affattelse af § 8, hvorefter alle Prisansættelser og Prisaftaler af monopolagtig Karakter skal sendes ind til Registrering og dermed eventuelt til Undersøgelse. Jeg mener ikke — og det er for øvrigt ogsaa Flertallets Opfattelse —, at denne Bestemmelse kan undværes. Det kan jo være forbundet med en vis økonomisk Prisisiko at anmelde en Prisaftale til Undersøgelse. Det er jo ikke paa Forhaand givet, at den, der foretager Anmeldelse, ikke kommer i Kollision med en Koncern, der ønsker at fortrædige den paagældende paa Pengepungen. Hertil kommer, at der kan eksistere Prisaftaler, som fordi ingen ønsker at anmelde dem, eller ingen ud over de direkte implicerede kender dem tilstrækkelig stærkt, ikke bliver bragt ind til Undersøgelse. Med andre Ord var det ret tilfældigt efter den gamle Lov, om en Prisaftale blev draget ind under Undersøgelse, eller om den fik Lov til at passere, og det vilde det ogsaa blive med en eventuel Udvidelse med Ret for Ministeren til at foretage en Undersøgelse. Heller ikke er det paa Forhaand givet, at det er de mest ondartede Prisaftaler, der under saadanne Forhold kommer til Undersøgelse og bliver bremset. Derfor har Flertallet ikke kunnet gaa videre end til de Ændringsforslag, der er